

tillade mig at yttre, at jeg troer, at Regjeringen vil kunne fremkomme med et yderligere Forslag angaaende denne Sag saa tidligt i næste Sæssion, at der vil blive tilstrækkelig Tid for begge Thingene til at behandle Sagen inden Aarets Udgang.

Ordføreren: Den meget ærede Viceformand (H. P. Hansen) yttrede ved Sagens forrige Behandling, at det var en kjøbenhavnss Sag, hvorom det dreiede sig, og at man derfor uden videre kunde gaae ind paa at forlænge Afgiften for to Aar. Det forekommer mig, at han har forandret denne Anskuelse; thi nu mener han, at denne Sag er saa vanskelig, saa vidtløftig, at der er saamange Spørgsmaal, som derved skulle afgjøres, at selv om et nyt Lovudkast bliver fremlagt af Regjeringen i Begyndelsen af næste Sæssion, vil Thinget dog ikke have Tid nok til at gennemgaae det, saaledes som det bør gennemgaaes. Jeg har tidligere ytret, at jeg ikke kjender Sagens Realitet; men imidlertid maa jeg dog derved bemærke, at det forekommer mig, at det skulde være en Sag af en ganske særegen Besskaffenhed, og som man idetmindste maatte kjende noget mere til, som skulde være saa vidtløftig, at det ikke skulde være muligt for Thinget at bringe den til Ende i een Sæssion. Det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen Grund til at gaae ind paa det oprindelige Forslag, som er fastholdt af den ærede Viceformand.

Orsted: Efter den Kundskab, jeg har til Forholdene, skulde jeg for min Part ikke have nogen stor Betænkelighed ved at gaae ind paa Regjeringens Forslag, som er optaget af den ærede Viceformand; men det forekommer mig dog, at det fra Thingets Standpunkt ikke gaar vel an, at man voterer en Besskatningslov for to Aar, uden at der er levet Thinget Tid til at undersøge, om Forholdene ville være af den Besskaffenhed, at de hjemle det. Alt, hvad Thinget kan gjøre, da man ikke er istand til at undersøge Sagen fra Grunden af, men dog troer, at det vilde være meget skadeligt, om Afgiften standsede den 1ste Januar, er, at forlænge den for en saa lang Tid, som det er absolut nødvendigt, for at bringe Sagen under nøiagtig Drøftelse. Jeg

ønskede, at man kunde gaae ind paa Udvalgets Forslag og forlange den for det Første paa 3 Maaneder, dersom der ikke var modt den Indsigelse, at saa kunde Regjeringsudkastet ikke komme under Overveelse her, og at altsaa vilde efter 3 Maaneders Forløb den vedkommende Afgift, som Havnekasen ikke kan undvære til at beseede de Udgifter, som ere beseede derpaa, standses fra den 1ste April. Det kan ikke være nok, om man ogsaa kunde gjøre sig Haab om, at Thinget ikke vilde votere for dette Forslag; thi dersom det skulde have til Følge, at ikke noget Videre ved Sagen kunde foretages førend paa den næste Rigsdag, havde man jo aldeles ikke opnaaet sit Diemed. Man maatte, for at kunne votere herfor, have den Forvisning, at der ikke vilde møde nogen Hindring for, at Sagen om denne Afgifts Forlængelse vilde blive behandlet i nærværende Sæssion. Under disse Omstændigheder troer jeg ikke, der er Andet at gjøre, end at slutte sig til det Forslag, der er stillet af en æret Landstingsmand. Det er vel af en anden æret Rigsdagsmand (H. P. Hansen), som vistnok kjender Forholdene nøiagtigt, sagt, at Sagen ikke kan blive saa nøiagtigt undersøgt, naar Rigsdagen samles igjen, at man kan fatte nogen Besslutning; men deels er det jo dog muligt, at man ved Anstrengelse kan bringe det til, at en nøiagtig Undersøgelse deels i Communalbesshyrelsen og deels i Indenrigsministeriet forinden anstilles, og deels vil man jo ialtsald, hvis det ikke kan skee, ikke løbe nogen Fare ved at forlænge denne Afgift nu for eet Aar, thi da vil det jo staae i Rigsdagens og Regjeringens Magt at give denne Afgift den behørigte Forlængelse ved en ny Rigsdag. Det var rigtigt nok en Uleilighed og Tidsspilde, som man maatte ønske at undgaae, men det var et mindre Onde i Sammenligning med at restkere, at denne Afgift skulde aldeles standses paa en Tid, hvor de Udgifter, der af denne Afgift skulle afholdes, ikke mere end netop kunne dækkes, og jeg troer altsaa, at der er meget overveende Grunde til at stemme for Vædringsforslaget.

Rirek: For at vi i næste Sæssion ikke skulle komme i samme Forlegenhed som den, hvori vi nu befinde os med Hensyn til Besshandlingen af dette Forslag, vil jeg tillade